

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2023/1578**z dnia 20 kwietnia 2023 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi w zakresie wewnętrznej metody lub źródeł zewnętrznych wykorzystywanych w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 325bp ust. 12 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 325bp ust. 5 lit. e) i art. 325bp ust. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje, które nie otrzymały zezwolenia na oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania lub straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 3 sekcja 1 tego rozporządzenia do celów obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka kredytowego, są zobowiązane do opracowania wewnętrznej metody lub wykorzystania źródeł zewnętrznych, aby oszacować te wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania w celu obliczenia wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, o którym mowa w art. 325bl tego rozporządzenia. W celu zapewnienia równych warunków działania wśród instytucji w Unii wymogi w zakresie takiej wewnętrznej metody powinny być takie same jak wymogi mające zastosowanie do metod wykorzystywanych przez instytucje, którym zezwolono na oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania lub straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 3 tego rozporządzenia. Można jednak założyć, że w niektórych przypadkach do celów obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego instytucje nie mogą ani oprzeć się na zewnętrznych źródłach danych, ani w sensowny sposób stosować swoich modeli zgodnie z wymogami określonymi w części trzeciej tytułu II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 z powodu braku danych wejściowych lub gdy wymaga to nieproporcjonalnego nakładu pracy. Konieczne jest zatem określenie szczegółowych wymogów, które umożliwią stosowne objęcie wewnętrzną metodą instytucji wykorzystywaną do celów obliczania wymogu w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego, lub jej częściami, wszystkich takich przypadków. Te szczegółowe wymogi powinny zapewnić uzyskanie ostrożnych wyników. Jednocześnie wymogi te powinny odpowiadać szczególnym potrzebom pod względem terminowości i elastyczności, w tym w sytuacjach, gdy pozycje dotyczące określonych emitentów są zbyt małe, aby wymagać stosowania złożonej metody, w związku z czym bardziej odpowiednia jest prostsza metoda.
- (2) Te szczegółowe wymogi powinny mieć zastosowanie jedynie w razie potrzeby, to znaczy tylko w przypadkach, gdy instytucje nie mogą ani oprzeć się na zewnętrznych źródłach danych, ani w sensowny sposób stosować modeli spełniających wymogi określone w części trzeciej tytułu II rozdział 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Należy zatem określić warunki służące zapewnieniu, aby do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania nie wykorzystywano żadnych innych źródeł, a przypadki, w których instytucje nie mogą ani oprzeć się na źródłach zewnętrznych, ani w sensowny sposób stosować swoich modeli, nie były zbyt licznie reprezentowane w ich portfelach, uwzględniając wymogi określone w art. 325bn ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Instytucje powinny wystarczająco często oceniać te warunki, aby wziąć pod uwagę potencjalne zmiany, w tym zmiany dostępności zewnętrznych źródeł danych, oraz przy uwzględnieniu częstotliwości zgłaszania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego.
- (3) W celu umożliwienia instytucjom uwzględnienia specyfiki pozycji dotyczących poszczególnych emitentów, w tym istotności i okresów utrzymywania tych pozycji, należy zezwolić instytucjom na opracowanie wewnętrznych metod oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania składających się z różnych części, aby objąć te poszczególne pozycje.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

- (4) Konieczne jest zapewnienie wystarczającej kapitalizacji ryzyka niewykonania zobowiązania przez poszczególnych emitentów. Oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania dokonywane z wykorzystaniem wewnętrznej metody lub jej części powinny być zatem wystarczająco ostrożne, biorąc pod uwagę inne metody i źródła wykorzystywane przez instytucje. Konieczne jest w tym celu określenie warunków, które oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania muszą spełniać, aby zostały uznane za wystarczająco ostrożne. W szczególności w przypadkach, gdy instytucje nie mogą ani oprzeć się na zewnętrznych źródłach danych, ani w sensowny sposób stosować swoich modeli, należy określić granice wartości, jakie mogą przyjmować oszacowania prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania.
- (5) Instytucje wykorzystujące źródła zewnętrzne do oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania powinny w ramach walidacji wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania przeprowadzać okresowe przeglądy dokonywanych oszacowań w celu zapewnienia ich odpowiedniości z punktu widzenia portfeli instytucji. Instytucje korzystające z więcej niż jednego źródła zewnętrznego powinny ustalić hierarchię tych źródeł zewnętrznych w celu zapewnienia ogólnej spójności ich wykorzystywania w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania. Możliwe jest też, że instytucje korzystające ze źródeł zewnętrznych do celów szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania będą musiały przeprowadzić szereg działań i procedur, zanim będą mogły faktycznie dokonać oszacowań wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania. Konieczne jest zatem określenie wymogów w celu zapewnienia, aby metoda wykorzystywana do oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania na podstawie źródeł zewnętrznych była oparta na solidnych założeniach i prowadziła do precyzyjnych i spójnych oszacowań, które nie są błędne.
- (6) Zgodnie z art. 325bp ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 instytucje są zobowiązane do dokumentowania swoich modeli wewnętrznych, tak aby ich założenia dotyczące korelacji i inne założenia na potrzeby modelowania były przejrzyste dla właściwych organów. Aby wspomóc właściwe organy w zapewnieniu zgodności z wymogami, konieczne jest określenie sposobu stosowania tego ogólnego wymogu dokumentowania do wewnętrznych metod lub źródeł zewnętrznych wykorzystywanych w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania do oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania i straty z tytułu niewykonania zobowiązania.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedłożone Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (8) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektów regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej na podstawie art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymogi dotyczące wewnętrznej metody szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania

1. Wewnętrzna metoda instytucji, lub część tej metody, wykorzystywana do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 325bp ust. 5 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 spełnia takie same wymogi jak te, które mają zastosowanie do metod wykorzystywanych przez instytucje, którym zezwolono na oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 3 tego rozporządzenia.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wewnętrzna metoda instytucji, lub część tej metody, wykorzystywana do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania spełnia wymogi określone, odpowiednio, w ust. 3 lub 4, gdy w odniesieniu do danego emitenta w wymiarze kwartalnym spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) nie są jeszcze dostępne żadne źródła zewnętrzne spełniające wymogi określone w art. 2, które można by wykorzystać do oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tego emitenta;

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- b) wykorzystanie wewnętrznej metody, lub jej części, spełniającej wymogi określone w ust. 1 jest:
- (i) niemożliwe z powodu braku danych wejściowych dotyczących tego emitenta; albo
 - (ii) nieproporcjonalne w stosunku do istotności lub okresu utrzymywania stosownych pozycji dotyczących tego emitenta na podstawie strategii handlowej przyjętej w odniesieniu do takich pozycji;
- c) wartość „m” obliczana zgodnie ze wzorem określonym w ust. 5 jest jedną z poniższych wartości:
- (i) niższą niż 10 % lub równą tej wartości;
 - (ii) wyższą niż 10 %, a instytucja podejmuje wszystkie poniższe działania:
 - 1) instytucja sprawdza dostępność dodatkowych źródeł zewnętrznych spełniających wymogi określone w art. 2 i wykorzystuje te źródła, aby zmniejszyć wartość „m” do wartości równej 10 % lub niższej;
 - 2) instytucja przeprowadza analizę wrażliwości i scenariuszy w celu dokonania oceny wiarygodności wewnętrznej metody lub jej części w kategoriach jakościowych i ilościowych.

Na potrzeby analizy wrażliwości, o której mowa w lit. c) pkt (ii) ppkt 2), instytucja ocenia wrażliwość wymogów w zakresie funduszy własnych obliczonych zgodnie z art. 325bn ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wszystkich pozycji portfela handlowego, o których mowa w art. 325bl tego rozporządzenia. Instytucja dokonuje tego, przypisując emitentom objętym w momencie dokonywania obliczeń wewnętrzną metodą, lub jej częścią, spełniającą wymogi określone odpowiednio w ust. 3 lub 4 klasę ratingową o jeden stopień wyższą i o jeden stopień niższą niż ta wykorzystywana do celów zachowania zgodności z wymogami określonymi w przedmiotowych ustępach.

3. O ile spełnione są warunki określone w ust. 2, w ramach wewnętrznej metody instytucji, lub części tej metody, emitentowi przypisuje się oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, które jest równe największej z następujących wartości lub od niej wyższe:
- a) najwyższej wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przypisanej należącym do klasy inwestycyjnej emitentom pozycji objętych zakresem przyjętego przez instytucję wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania, w przypadku których nie są spełnione warunki określone w ust. 2;
 - b) równo ważonej średniej wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przypisanych emitentom pozycji objętych zakresem przyjętego przez instytucję wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania, w przypadku których nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

Do celów lit. b) instytucje mogą wykluczyć emitentów, którzy nie wykonali zobowiązania, przy obliczaniu równo ważonej średniej wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, o ile są w stanie zapewnić w odniesieniu do takich emitentów, którzy nie wykonali zobowiązania, aby warunki określone w ust. 2 nie były spełnione.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, o ile spełnione są warunki określone w ust. 2, a wartość wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania spada przy wzroście wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania przypisanej danemu emitentowi, w ramach wewnętrznej metody instytucji, lub części tej metody, emitentowi temu przypisuje się oszacowanie wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, które jest równe wartości przypisanej zgodnie z ust. 3 lit. b) lub niższe od niej.

5. Do celów ust. 2 lit. c) instytucje obliczają wartość „m” zgodnie z następującym wzorem:

$$m = \frac{\text{DRC}(\text{pełny zakres}) - \text{DRC}(\text{inne metody i źródła zewnętrzne})}{\text{DRC}(\text{pełny zakres})}$$

gdzie:

DRC(pełny zakres) =	wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 325bn ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 na podstawie pełnego zakresu pozycji portfela handlowego, o których mowa w art. 325bl tego rozporządzenia;
DRC(inne metody i źródła zewnętrzne) =	wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 325bn ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które odnoszą się wyłącznie do pozycji portfela handlowego, o których mowa w art. 325bl tego rozporządzenia, dotyczących emitentów, w przypadku których nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

Artykuł 2

Wymogi dotyczące źródeł zewnętrznych wykorzystywanych do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania

- Wykorzystując źródła zewnętrzne do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 325bp ust. 5 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje, zgodnie z art. 325bj ust. 2 i art. 325bp ust. 7 tego rozporządzenia, przeprowadzają okresową walidację oszacowań wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania na potrzeby wykorzystania ich w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania.
- Instytucje uzyskują oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania ze źródeł zewnętrznych z zastosowaniem metody opartej na solidnych założeniach i zgodnej z wymogami określonymi w ust. 4.
- Instytucje korzystające z więcej niż jednego źródła zewnętrznego ustalają hierarchię tych źródeł zewnętrznych.
- Przed zastosowaniem dolnego pułapu, o którym mowa w art. 325bp ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje zapewniają zgodność metody, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, ze wszystkimi poniższymi wymogami:
 - metoda oparta na wykorzystywanej skali klasy jakości dłużnika, gdzie skala ta mogłaby również być ciągła, zapewnia oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania odpowiadające mającemu zastosowanie horyzontowi czasowemu, o którym mowa w art. 325bp ust. 5 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, i spełniające wszystkie poniższe warunki:
 - oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania uznaje się za odpowiednie w odniesieniu do wszystkich klas jakości dłużników po przeanalizowaniu przewidywanego zakresu błędów tych oszacowań;
 - oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania są spójne we wszystkich klasach jakości dłużników;
 - oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania zapewniają miarodajne zróżnicowanie ryzyka, a ich wartość wyraźnie wzrasta przy spadku zdolności kredytowej dłużnika;
 - wartości oszacowań prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w odniesieniu do danej klasy jakości dłużnika nie zostały ustalone na zero jedynie na takiej podstawie, że w odniesieniu do tej klasy jakości dłużnika nie zaobserwowano w przeszłości żadnych przypadków niewykonania zobowiązania;
 - jeżeli dokonanych z wykorzystaniem danej metody oszacowań wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania nie uzyskano w połączeniu z bieżącymi cenami rynkowymi, instytucje analizują ewentualne różnice, jakie zaobserwowały między tymi oszacowaniami a oszacowaniami uzyskanymi w połączeniu z bieżącymi cenami rynkowymi, o których mowa w art. 325bp ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 3

Wymogi dotyczące wewnętrznej metody szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania

- Wewnętrzna metoda instytucji, lub część tej metody, wykorzystywana do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 325bp ust. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 spełnia takie same wymogi jak te, które mają zastosowanie do metod wykorzystywanych przez instytucje, którym zezwolono na oszacowanie straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 3 tego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 wewnętrzna metoda instytucji, lub część tej metody, wykorzystywana do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania spełnia wymogi określone, odpowiednio, w ust. 3 lub 4, gdy w odniesieniu do danej pozycji w wymiarze kwartalnym spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) nie są jeszcze dostępne żadne źródła zewnętrzne spełniające wymogi określone w art. 4, które można by wykorzystać do oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tej pozycji;
- b) wykorzystanie wewnętrznej metody, lub jej części, spełniającej wymogi określone w ust. 1 jest:
 - (i) niemożliwe z powodu braku danych wejściowych dotyczących tej pozycji; albo
 - (ii) nieproporcjonalne w stosunku do istotności lub okresu utrzymywania tej pozycji na podstawie strategii handlowej przyjętej w odniesieniu do tej pozycji;
- c) wartość „m” obliczana zgodnie ze wzorem określonym w ust. 5 jest jedną z poniższych wartości:
 - (i) niższą niż 10 % lub równą tej wartości;
 - (ii) wyższą niż 10 %, a instytucja sprawdza dostępność dodatkowych źródeł zewnętrznych spełniających wymogi określone w art. 4 i wykorzystuje te źródła, aby zmniejszyć wartość „m” do wartości równej 10 % lub niższej.

3. O ile spełnione są warunki określone w ust. 2, w ramach wewnętrznej metody instytucji, lub części tej metody, pozycji przypisuje się oszacowanie straty z tytułu niewykonania zobowiązania, którego wartość jest równa następującym wartościom lub od nich wyższa:

- a) 75 % w przypadku pozycji długu podporządkowanego;
- b) 45 % w przypadku pozycji niezabezpieczonego długu uprzywilejowanego;
- c) 11,25 % w przypadku pozycji obligacji zabezpieczonych;
- d) 25 % w przypadku wszelkich innych pozycji.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3, o ile spełnione są warunki określone w ust. 2, a wartość wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka niewykonania zobowiązania spada przy wzroście wartości straty z tytułu niewykonania zobowiązania przypisanej danej pozycji, w ramach wewnętrznej metody instytucji, lub części tej metody, pozycji tej przypisuje się oszacowanie straty z tytułu niewykonania zobowiązania, które jest równe wartościom określonym w ust. 3 lub niższe od nich.

5. Do celów ust. 2 lit. c) instytucje obliczają wartość „m” zgodnie ze wzorem określonym w art. 1 ust. 5, gdzie termin DRC (inne metody i źródła zewnętrzne) oznacza wymogi w zakresie funduszy własnych obliczone zgodnie z art. 325bp ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, które odnoszą się wyłącznie do pozycji portfela handlowego, o których mowa w art. 325bl tego rozporządzenia, w przypadku których nie są spełnione warunki określone w ust. 2.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące źródeł zewnętrznych wykorzystywanych do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania

1. Wykorzystując źródła zewnętrzne do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania zgodnie z art. 325bp ust. 6 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, instytucje, zgodnie z art. 325bj ust. 2 i art. 325bp ust. 7 tego rozporządzenia, przeprowadzają okresową walidację oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania na potrzeby wykorzystania ich w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania.

2. Instytucje korzystające z więcej niż jednego źródła zewnętrznego ustalają hierarchię tych źródeł zewnętrznych.

Artykuł 5

Dokumentacja

1. Instytucje, których wewnętrzna metoda, lub jej część, spełnia warunki określone w art. 1 ust. 2 lub art. 3 ust. 2, dokumentują, w odniesieniu do wszystkich emitentów i pozycji objętych tymi artykułami, wszystkie następujące informacje:

- a) informację, że nie są dostępne żadne źródła zewnętrzne spełniające wymogi określone, stosownie do przypadku, w art. 2 lub art. 4, które można by wykorzystać do oszacowania, odpowiednio, wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tych emitentów oraz straty z tytułu niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tych pozycji;
- b) informację, że wykorzystanie wewnętrznej metody spełniającej wymogi określone w art. 1 ust. 1 do szacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tych emitentów lub wykorzystanie wewnętrznej metody spełniającej wymogi określone w art. 3 ust. 1 do szacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania w odniesieniu do tych pozycji byłoby niemożliwe ze względu na brak danych wejściowych lub nieproporcjonalne w stosunku do istotności lub okresu utrzymywania zgodnie ze strategią handlową przyjętą w odniesieniu do tych emitentów lub pozycji;
- c) wartości „m” obliczone zgodnie ze wzorami określonymi w art. 1 ust. 5 i art. 3 ust. 5.

2. Instytucje prowadzą aktualny wykaz zewnętrznych źródeł danych wykorzystywanych do celów art. 2 i 4, który zawiera wszystkie poniższe elementy:

- a) opis metod wykorzystywanych do uzyskiwania oszacowań wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania na podstawie źródeł zewnętrznych zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 2 ust. 2;
- b) dokumentację i przesłanki leżące u podstaw ewentualnych wskazanych przez instytucję odmiennych terminów, informacji lub założeń stosowanych przy obliczaniu oczekiwanych strat kredytowych oraz przy szacowaniu wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania na podstawie źródeł zewnętrznych w odniesieniu do ekspozycji w ramach wewnętrznego modelu pomiaru ryzyka niewykonania zobowiązania w celu zapewnienia wiarygodnego zarządzania ryzykiem kredytowym, zatwierdzone przez kadre kierowniczą wyższego szczebla;
- c) opis metod wykorzystywanych do uzyskiwania oszacowań straty z tytułu niewykonania zobowiązania na podstawie źródeł zewnętrznych zgodnie z art. 4 ust. 1;
- d) wyniki walidacji przeprowadzonej zgodnie z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1;
- e) hierarchię wykorzystywanych źródeł zewnętrznych zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 4 ust. 2.

Do celów lit. a), w przypadku gdy oszacowania wartości prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania różnią się od tych wykorzystywanych w ramach wewnętrznych metod zarządzania ryzykiem stosowanych przez instytucje, a różnice te nie wynikają z wymogów określonych w art. 325bp ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, różnice te uwzględnia się w opisie metod.

Do celów lit. c), w przypadku gdy oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania różnią się od tych wykorzystywanych w ramach wewnętrznych metod zarządzania ryzykiem stosowanych przez instytucje, a różnice te nie wynikają z wymogów określonych w art. 325bp ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, różnice te uwzględnia się w opisie metod.

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 kwietnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
